

Håkan Karlsson, en av grundarna av Smébälgarna för snart 40 år sedan.

Jari Salminen.

Ari Haatainen och Jari Salminen.

Kan man och vill man frossa i dragspelsmusik?

TEXT & FOTO GUN SUNDBERG

Ja, det tyckte det dryga 300 personer som fyllde Thomasaulan i Strängnäs till brädden den sista oktober. Och det gjorde de så grundligt att ett tjugotal intressenter utan förköpsbiljetter besvikna fick vända om vid entrén. Arrangemanget tycks ha satt sig och fått en trogen publik så här fjärde Frossan i rad och alltid torsdagen före allhelgonahelgen.

Det var dragspelklubben Smébälgarna från Eskilstuna som gästade grannkommunen Strängnäs, som är klubbordförande Lennart Milds bostadsort. Det är för övrigt enbart tre mil mellan de båda tätorterna Eskilstuna och Strängnäs så det är inget avstånd att tala om. Inte heller är det långt till Västmanland, så såväl Senior Accordion som Hallstahammars dragspelsklubb gästspelade på Frossan i sällskap med Jari Salminen från Ramnäs. Andra besökande dragspelsvänner var ordförande i Riksförbundet Åke Hellman med medarbetaren Lennart Bjertsjö,

redaktören för Klubbkontakt Lennart Carlsson liksom ordföranden i Skärholmens Dragspelsklubb Sif Carlsson, men de nöjde sig med att vara publik (och eftersom vår ordförande hade reserverat platser åt dem lyckades de få sitta!)

Varierat program

"Frossan" bjöd på ett varierat program med diverse spelstilar. Arrangörsklubbens fyra dragspelsorkestrar deltog med frenesi liksom några andra av klubbens olika grupperingar. Dessutom spelar några från Smébälgarna ibland ihop med Hallstahammarsklubben och vice versa, så

här fanns många synliga och hörbara bevis på hur musiken förbrödrar och försystrar.

Konferencier var Jan Welander (från Vansö utanför Strängnäs). Han inte bara lotsade såväl musiker som publik genom programmet utan trakterade väljudande det egna spelet. Och för att göra skäl för sitt smeknamn "den sjungande bonden" så brast han ut i sång och lockade publiken till allsång i pauserna för gruppbyte på scenen.

Två dragspelskungar

De två dragspelskungarna nämligen Ari Haatainen från hem-

maklubben och ovan nämnde Jari Salminen fick publiken att flämta av förtjusning och begeistring med sin fingerfärdighet och absoluta känsla för musikens inneboende mening. Och vi dragspelare som redan gjort vårt smög in i aulan och stod efter väggarna och gapade av beundran. För spelar man själv dragspel, anar man vilket arbete som ligger bakom deras framgångar.

Den som myste allra mest var nog vår egen Håkan Karlsson, som varit medlem sedan han var med och grundade Smébälgarna, som för övrigt firar 40-årsjubileum nästa år.